

sige, at hvis man kan bruge 31 mia. kr. mere, uden at det er gået op for halvdelen eller måske flere af danskerne, endsige næsten halvdelen af Folketinget, er det noget galt. Men pengene er jo brugt, og de 31 mia. kr. er gået til yderligere løft, når 2007 er forbi.

Det må være en udfordring til os alle, når vi egentlig er villige til at finansiere. Det gælder det brede flertal, for jeg forstår, at Socialdemokratiet også stemmer for finansloven. Som jeg har tolket det, er det kun SF og Enhedslisten, der stemmer imod.

Når man alligevel, uanset hvad man siger, egentlig gerne vil være med til at finansiere løftet i velfærdsydelse, burde det også om ikke andet pirre enhver til at overveje, hvordan vi sikrer, at vi rent faktisk er i stand til at få så meget nytte som muligt ud af dem. Her skal kvalitetsreformen bruges til at finde ud af, hvad det er, der er galt, siden mange mener, at vi giver færre penge ud, mens vi i virkeligheden giver flere ud.

Jeg vil bare sige, at det statslige kontosystem er indrettet sådan, at uanset hvad hovedtallene siger, ved man godt, hvad der bruges af penge. Man kan gå ned i detaljer, hvis man vil angribe det kommunale selvstyre, og sige, at vi skal styre herindefra, og at vi skal vide præcis, hvad man gør på underkonti og beslutter i de enkelte byråd. Så bliver det selvfølgelig sværere, men jeg vil bare sige, at når man lægger alle de store tal sammen, når man altså frem til, at pengene rent faktisk omsættes. Det har vi løbende haft Rigsrevisionens og senere Finansudvalgets ord for. Det er nok rigtigt, at pengene er brugt, og at der sikkert også er brugt endnu flere, end vi egentlig har sagt, men jeg synes i virkeligheden, at kvalitetsreformen egentlig fortjener at få et meget bredere grundlag end det, som nogle partier har tilkendegivet.

Hr. Ole Sohn var meget inde på den uansvarlige økonomiske politik. Selvfølgelig er det uansvarligt, at vi tillader os at have det mål, at vi vil reducere ledigheden til et niveau, der stort set er lavere end nogen sinde. Der er ikke nogen i Folketinget, der nogen sinde har støttet en regering, under hvilken ledigheden har været lavere end nu, endsige beskæftigelsen højere end nogen sinde, men hvad er der egentlig galt i, at folk kommer i arbejde og bliver selvhjulpne? Hvad er det, der gør, at man ikke kan glæde sig over, at så mange er kommet i job, og at ledigheden er så lav? Hvorfor kalder man det uansvarlig økonomisk politik? Det er den retorik, jeg egentlig ikke helt forstår. Kan man ikke glæde sig over

det, for det er jo en følge af den politik, der er ført, at vi er nået dertil?

Jeg kunne godt have sagt meget andet, men det ville jo egentlig være druknet i drøftelsen om, hvem der skal danne regering, og hvordan tingene egentlig står. Jeg skal ikke blande mig i, hvilke aftaler eller hvilken forståelse der er mellem S og SF, men jeg synes, det ville være meget nyttigt at påbegynde debatten og sige, hvad det egentlig er, man vil gøre, når man ikke kan love hverken højere beskæftigelse eller lavere ledighed, eller at man nedbringer gælden hurtigere, så det, der bliver til rådighed for vore efterkommere, er i stand til at sikre, at vi kan finansiere velfærdsstaten efterfølgende. Jeg synes, den diskussion udmærket kan starte nu, for så har vi 2 år.

Det er endnu ikke lykkedes Det Radikale Venstre at få noget at vide, men jeg vil bare sige: Fat mod. Jeg forstår godt, at hvis man er blevet svigtet som førsteelsker, er det ikke let, men der er jo andre røde køer end præstens, så jeg vil sige: Fat først og fremmest mod. Der er jo 2 år til at afdække, hvad det egentlig er, S og SF har aftalt, og det er jo sådan set spændende.

Til fru Line Barfod: Jamen det er jo den rene opposition, men sådan skal det også være – ingen tvivl om det. Det hele er skåret ned, og alting er noget værre noget. Jeg kom til at tænke på Kjeld Petersen – jeg kan huske at have set Kjeld Petersen, inden han døde. Jeg husker ham som komiker og skuespiller stort set samtidig med Dirch Passer, og han sang: Græd, bare græd! Jeg kom til at tænke på det, for det hele er ikke andet end til at græde over. Men det skal der også være plads til, for bløde mænd og bløde damer er vel egentlig ikke det værste, man har.

Kl. 19.25

Men så vil jeg bare sige, at fru Line Barfod alligevel ikke sætter sig ind i det hele, før hun taler. Det skal man have lov til, for der er jo ikke noget krav om, at man skal sætte sig ind i alting eller vurdere, om det, man siger, nu er rigtigt.

Fru Line Barfod siger, at finansministeren har sagt, at vi snart kan købe hele verden. Det synes jeg egentlig er en meget smart udtalelse, men der er bare det ved det, at det ikke er noget, jeg har sagt. Jeg har set det refereret mange steder, det er jo interessant, og det er selvfølgelig også synd at ødelægge den historie. Men for historiskrivningens skyld vil jeg alligevel sige, at sådan var det altså ikke. Det var meget begavede journalister, der var med til præsentationen af fi-